

[Match the rubrics](#)

It wasn't until he was 50 years old, inspired by the struggles of the peoples of Europe for liberation, and especially after Italy gained independence (in 1860), that there was a big turn in his attitudes: he returned to his Judaism and began to believe that the revival of the Jewish nation must be fought for.

He criticized the reformers and the assimilators, for their desire to assimilate and rise in German society, and even try to change the way of worshiping God.

The right to the land of the ancestors has been reserved for the Jews since the days of Abraham, our father, who bought a burial plot for Sarah, and this even before the formation of the nation

Moshe Hess wanted the enterprise of settlement in the Land of Israel to be based on the principles of socialism (in socialism there is public ownership of the means of production and self-management of the workers. The center is the working force.

The language, in his opinion, is evidence of the special bond between the Jews, it is a distinct sign of any nation, and therefore it must be preserved in prayers.

"With the liberation of the Eternal City on the Tiber River will also begin the liberation of the Eternal City on Mount Moriah, with the resurrection of Italy will also begin the resurrection of Judah"

From: Romi and Jerusalem, 1862

"I knew, I really knew, that even among Judaism the need for healthy labor relations, based on the exploitation of nature by man, is deeply felt; I knew the great efforts that were made to educate the young Jewish generation to be useful workers. ... But I also knew that the Jews in exile did not and will never be able, in any case for the most part, to devote themselves to such work, because they lack the first condition - native land"...

"The prayers of Israel in the Hebrew language have always been a source of comfort and soul-restoration for me. From them there is an echo in my ears of hundreds of generations who poured out their prayers to heaven every day with these prayers from a broken and oppressed heart. Who is the person who understands the Hebrew language and whose heart does not tremble at hearing these prayers, which touch the heart"?

From: Romi and Jerusalem, 1862

"Put a thousand masks on your faces, change your names, convert your religion, abandon your customs and sneak into the unknown at all the world's gates, lest you be recognized as a Jew: you do it in vain! Any insult to the name of Israel will hurt you seven times more than the honest man, the innocent with his family confessing it (of his Judaism) and stands for its honor".

From: Romi and Jerusalem, 1862

"I firmly stand by the right of the people of Israel, a sacred and ancient right to the extent that there is no higher right, to claim their homeland for themselves, because we were told that we have no other rights on the land of the Land of Israel other than the right that all other nations have on the land of their homeland: a right of an occupation by arm. To be honest, our national existence and our settlement in the Land of Israel did not begin in the days of Moses and Joshua, but a long time before - in the days of Abraham our father".

רק בהיותו בן 50, בהשראת המאבקים של עמי אירופה לשחרור, ובוקר לאחר שאיטליה זכתה לעצמאות (בשנת 1860), חלה תפנית גדולה בעמדותיו: הוא שב להידומו והחל להאמין שיש להיאבק על תחייתה של

"עם שחרורה של עיר-הנץ על נהר טיברוס יתחיל גם שחרורה של עיר-הנץ בהר-המוריה, עם תחייתה של איטליה תחיל גם תקומה של יהודת"

מתוך: רומי וירושלים, 1862

הוא ביקר את הרפורמים ואת המתבוללים, על רצונם להיטמע ולהתערות בחברה הגרמנית, ואפילו מנסים לשנות את עבדות ה'.

"ידעתי גם ידעת, כי גם בקרב היהדות מORGASH עומק הצורך ביחס-עבודה בראים, המבוססים על ניצול הטבע בידי האדם; ידעת את המאמצים הגדולים שנעשו לחנוך את הדור הצער יהוד שיהיו אנשי-עבודה מועלים. ... אבל ידעת כמו כן, כי היהודים בגלות לא יכולים לעולם, על כל פנים ברובם, להתמסר לעבודות מלאה, משום שהם חסרים את התנאי הראשי – קרקע מולדת"...

מתוך: רומי וירושלים, 1862

הזכות על ארץ האבות שמורה ליהודים כבר מימי אברהם אבינו, אשר קנה חילقت קבר לשרה, וזאת עוד לפני שגובש העם

"תפילות ישראל בלשון העברית היו לי תמיד לניחומים ולמשיב נפש. מתוכן עליה באזני הד מאות דורות ששפכו יום יום את שיחם לשמים בתפילות אלה מלבד נשבר ונדכא. מי האיש המבון שפט עבר ולבו לא ירעוד לשמע תפילות אלה, הנוגעות עד הלב?"

מתוך: רומי וירושלים, 1862

את מפעל ההתיישבות בארץ-ישראל רצה משה להשתתף על עקרונות הסוציאליזם (בSOCIALISM יש בעלות ציבורית על אמצעי ייצור וניהול עצמי של העובדים. במרכז נמצאים העובדים, והם הכת העקר).

"שימו אלף מסכות על פניכם, שננו את שמותיכם, המירו את דתכם, זנחו את מנהיגיכם והתגנבו לא-ניכרים בכל פתח עולם, לבב יבחינו בכם את היהודין לשוא! כל עלבון שם ישראל שבעתים יפגע בכם מאשר באיש הישר, התמים עם משפחתו ומודה בה (ביהדותו) ועומד על כבודה".

מתוך: רומי וירושלים, 1862

השפה, לדעתו, היא עדות לקשר המיחד בין היהודים, היא סמן מובהק של כל עם, ולכן יש לשמר אותה בתפילות.

"עומד אני בכל תוקף על זכותו של עם ישראל, זכות מקודשת וקדומה במידה שאין לעלה הימנה, לתבוע לעצמו את ארץ-מולדתו, כיון שאמרו לנו כי אין לנו זכויות אחרות על אדמות ארץ-ישראל מלבד הזכות שיש לכל שאר העמים על אדמות מולדתם: זכות היכובש בזרוע. לא מיתנו של הדבר, קיומו הלאומי והתיישבותנו בארץ-ישראל לא התחילו ביום משה ויהושע, אלא זמן רב קודם לכן – ביום אברהם אבינו".